

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2622/05
01.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić kao predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda kao članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Brajović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AA advokat, protiv osporenog rešenja tuženog organa Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu 07 broj 463-02-00010/2003 od 10.02.2005. godine, uz učešće zainteresovanog lica "BB" i sa zainteresovanim licem Opštinskim javnim pravobranilaštvom opštine Užice, u predmetu izuzimanja neizgrađenog gradskog građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 01. februara 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave Čajetina - Odeljenja za imovinsko-pravne poslove, javne službe privredu i finansije broj: 463-19/02-02 od 10. decembra 2004. godine. Tim ožalbenim prvostepenim rešenjem, i to: u tački 1. dispozitiva izuzima se iz poseda u korist Opštine Čajetine, neizgrađeno gradsko građevinsko zemljište u državnoj svojini u svrhu obrazovanja građevinske parcele sa katastarskom oznakom broj aa KO GG korisništvo Kompanije "BB", prema planskom aktu, zbog privođenja nameni po urbanističkom projektu radi rekonstrukcije i dogradnje hotela "VV", i to pod a) katastarska parcela broj bb KO GG, u površini 210 m² korisnika "DD" pod B) katastarska parcela broj aa KO GG, u površini od 71 m², korisnika "ĐĐ". Tačkom 2. dispozitiva ožalbenog rešenja nalaže se Komunalnom javnom preduzeću "DD" i MUP-u RS - Odeljenju unutrašnjih poslova Čajetina kao držaocima kp.br. vv KO GG i "ĐĐ" kao držaocu kp.br. vv KO GG, da isto zemljište predaju u posed Opštini Čajetina u roku od 15 dana po konačnosti ovog rešenja. Tačkom 3. dispozitiva određeno je da će se pitanje naknade za zemljište iz tačke 1. dispozitiva ovog rešenja u posebnom postupku po pravosnažnosti ovog rešenja. Tačkom 4. dispozitiva utvrđuje se Kompaniji "BB", pravo korišćenja na neizgrađenom gradskom građevinskom zemljištu u državnoj svojini radi obrazovanja građevinske parcele koja nosi katastarski broj aa KO GG, promenom njenih postojećih granica prema planskom aktu, u cilju privođenja zemljišta nameni po urbanističkom projektu radi rekonstrukcije i dogradnje hotela "VV", i to na kp.br bb KO GG, u površini od 210 m² i kp.br. vv KO GG u površini od 71m², tako da će navedena građevinska parcela ovog korisnika, a nakon njenog formiranja, imati ukupnu površinu od 0,42,81 ha. Tačkom 5. dispozitiva određena je obaveza Kompanije "BB" da u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti ovog rešenja pristupi i sa JP "Direkcijom za uređenje i izgradnju opštine Čajetina" iz Čajetine, zaključi ugovor kojim će se regulisati međusobna prava i obaveze povodom utvrđenog prava korišćenja na građevinskom zemljištu iz tačke 4. dispozitiva ovog rešenja.

U tužbi, kojom je pokrenuo upravni spor, punomoćnik tužioca osporava zakonitost rešenja tuženog organa iz svih zakonskih razloga. Navodi da se u konkretnom slučaju nije mogao primeniti Zakon o građevinskom zemljištu već Zakon o eksproprijaciji, te da je opština Čajetina u konkretnom slučaju pogrešno postupala, jer je k.p. br. bb KO GG, čiji je korisnik tužilac dodelila drugom pravnom licu za obavljanje iste delatnosti koju obavlja i tužilac. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi, te obaveže tuženi organ da tužiocu nadoknadi troškove spora.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresovano lice Kompanija "BB" je u odgovoru na tužbu osporilo sve navode iste, ističući da su ožalbeno i osporeno rešenje doneti na osnovu pravilne primene člana 9 i 20. Zakona o građevinskom zemljištu, pa predlaže da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Zainteresovano lice Opštinski javni pravobranilac opštine Užice u ostavljenom roku nije dostavio odgovor na uredno primljenu tužbu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na istu i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba neosnovana.

Iz spisa predmeta proizlazi da je ožalbeno prvostepeno rešenje doneto u izvršenju rešenja tuženog organa od 11.11.2004. godine. Podnosilac predloga Opštinski javni pravobranilac opštine Užice je u ponovnom postupku na zapisniku sačinjenim pred prvostepenim organom od 08.12.2004. godine opredelio svoj predlog za izuzimanje građevinskog zemljišta od 17.05 i 30.08.2002. godine, tako što je istim zahtevao izuzimanje kp.br. bb KO GG korisnika "DD"-a, ovde tužioca, i kp.br. vv KO GG, korisnika "ĐĐ", a u svrhu obrazovanja građevinske parcele kp.br. aa korisnika "EE" čiji je pravni sledbenik Kompanija "BB", ovde zainteresovano lice, a sve prema usvojenom urbanističkom projektu radi rekonstrukcije i dogradnje hotela "VV" (koji se nalazi na kp.br. aa KO GG). Kako među stranama nije sporno da se na predmetnim parcelama čije se izuzimanje traži ne nalaze nikakvi građevinski objekti, i kako je formiranje građevinske parcele predviđeno odgovarajućim planskim aktom kao i Urbanističkim projektom radi rekonstrukcije i dogradnje hotela "VV", koji u svom grafičkom delu pod tačkom 7.5 sadrži i Plan parcelacije, (koji je objavljen u "Opštinskom službenom glasniku" br. 9/00 od 15. juna 2000. godine i koji je još uvek na snazi), to je prvostepeni organ na osnovu svih napred izvedenih dokaza doneo odluku kao u dispozitivu ožalbenog rešenja na osnovu člana 27. Zakona o građevinskom zemljištu ("Sl. glasnik SRS" br. 23/90 i "Sl. glasnik RS" br. 3/90...48/94), člana 34; člana 9. stav 2. i člana 20. Zakona o građevinskom zemljištu ("Sl. glasnik RS" br. 44/95 i 16/97), a sve u vezi sa odredbom člana 171. Zakona o planiranju i izgradnji ("Sl. glasnik RS" br. 47/03).

S toga, je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije, pravilno tuženi organ osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu protiv tog prvostepenog rešenja, nalazeći da je istim prvostepeni organ pravilno rešio ovu upravnu stvar, na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, bez povrede pravila postupka i sa pravilnim pozivom na materijalne propise. Ovo sa razloga, što je odredbom člana 9. stav 2. navednog zakona, između ostalog, propisano da se pre privođenja nameni građevinskog zemljišta obrazuju građevinske parcele na osnovu plana parcelacije (što je ovde slučaj), a odredbom člana 20. istog zakona je, između ostalog, propisano da korisnik gradskog građevinskog zemljišta u državnoj svojini (ovde tužilac) je dužan da trpi promene granica građevinske parcele, prema planu parcelacije iz člana 9. stav 2. ovog zakona.

Cenjani su navodi punomoćnika tužioca "da se u konkretnom slučaju nije mogao primeniti Zakon o građevinskom zemljištu već Zakon o eksproprijaciji", pa sud nalazi da je ovaj navod neosnovan. Ovo zbog toga, što je odredbom člana 20. stav 1. Zakona o eksproprijaciji ("Sl. glasnik RS" br. 53/95) propisano da Vlada Republike Srbije utvrđuje opšti interes za eksproprijaciju nepokretnosti ako je eksproprijacija iste neophodna za izgradnju objekata (taksativno nabrojanih u navednom članu), a u koje objekte ne spada izgradnja objekata iz oblasti turizma, kako to tužilac, inače, pogrešno ističe. Cenjen je i navod tužioca "da je opština Čajetina u konkretnom slučaju pogrešno postupala, jer je k.p. br. bb KO GG, čiji je korisnik tužilac, dodelila drugom pravnom licu za obavljanje iste delatnosti koju obavlja i tužilac", pa sud nalazi da je i ovaj navod neosnovan. Ovo zbog toga što se predmetno zemljište izuzima od njegovog korisnika na osnovu urbanističkog projekta namenjenog za rekonstrukciju i izgradnju hotela, a ne za izgradnju objekta komercijalnog turizma, koji objekat tužilac inače želi da gradi. Eventualnu nezakonitost ovako donetog urbanističkog projekta kao opšteg akata, tužilac može isticati samo u posebnom postupku pred ustavnim sudom.

Konačno, neosnovan je i navod tužioca kojim traži da mu tuženi organ nadoknadi troškove spora, jer odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96) propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

Zbog svega navedenog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije

je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 01. februara 2006. godine, U. 2622/05

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Zorana Brajović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc